

UZASADNIENIE

Apelacja powódki okazała się niezasadna.

Wbrew zarzutom skarżącej brak jest w niniejszej sprawie podstaw do ustalenia, że rabat w kwocie 1800 zł warunkowany był zrealizowaniem zamówienia na 10 sztuk silosów. Sama powódka w tym zakresie nie jest konsekwentna, gdyż w pozwie wskazywała, że warunkiem uzyskania rabatu przez pozwanych był zakup 4 zbiorników. Taki zresztą wniosek wynika wprost z oferty handlowej dołączonej do pozwu, do której to oferty rzeczywiście nawiązano w umowie nr (...) r. z dnia 1 czerwca 2015 r. w rubryce określającej wysokość ceny za sztukę.

Ujęte w tej umowie postanowienie dotyczące docelowego zamówienia 10 zbiorników ma charakter deklaracyjny; z treści umowy nie wynika, aby zaniechanie realizacji tego zamówienia łączyć się miało z jakimikolwiek skutkami. Pozwana przyznała, że negocjowała zakup 4 silosów; niesporne jest zaś, że ostatecznie zawarto 2 umowy na zbiorniki $2 \times 10 \text{ m}^3$ i $2 \times 5 \text{ m}^3$. Z postanowień oferty wynikało, że rabat wchodził w rachubę w zależności od liczby zamówionych silosów bez względu na ich wielkość. Z niekwestionowanych ustaleń Sądu Rejonowego wynika, że powódka zawarła łącznie 2 umowy z pozwanymi, na podstawie których zamówiono łącznie 4 zbiorniki. Tym samym zaistniały przesłanki do przyznania pozwanym rabatu w kwocie 1800 zł. Okoliczność, że druga z zawartych umów, odnośnie której w prawa i obowiązki wstąpił K. P., nie została ostatecznie zrealizowana, pozostaje bez znaczenia; warunek dotyczył bowiem zamówienia 4 silosów, która to przesłanka została spełniona. Trudności w wyegzekwowaniu obowiązków spoczywających na kupującym nie zmieniają ustaleń w zakresie wysokości ceny zamówionych rzeczy.

W konsekwencji zasadny był wniosek, że pozwani zapłacili pełną cenę wynikającą z zawartej z powódką umowy o dzieło zgodnie z art. 627 k.c. Sąd Rejonowy prawidłowo zakwalifikował łączącą strony umowę, której treść nie pozwalała uznać ją za umowę sprzedaży. Zarzuty powódki dotyczące naruszenia przepisów art. 535 w zw. z art. 89 k.c. uznać zatem należało za nietrafne.

Nie mogło odnieść postulowanego przez apelującą skutku powoływanie się na przepisy o odpowiedzialności deliktowej, w szczególności art. 415 w zw. z art. 485 k.c. Przypomnieć trzeba, że w postępowaniu uproszczonym, zgodnie z art. 505¹ k.p.c. rozpoznawane są sprawy o roszczenia wynikające z umów. W pozwie dla uzasadnienia powództwa przytoczono okoliczności dotyczące niewykonania umowy, co uzasadniało zastosowanie do toczącego się postępowania przepisów art. 505¹ k.p.c. – 505¹⁴ k.p.c. Za spóźnione, w świetle art. 381 k.p.c. uznać trzeba twierdzenia powódki, wedle których rabat winien być traktowany jako zastrzeżenie kary umownej za niewykonanie zobowiązania. Ubocznie jedynie wskazać można brak wykazania w toku postępowania, że strony umówiły się, iż w przypadku zaniechania zamówienia większej liczby silosów pozwani zobowiązani będą do zwrotu kwoty równej udzielonemu rabatowi.

Mając na uwadze przytoczoną argumentację Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.

VIII Ga 475/18 7 stycznia 2019 r.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)